

NE 3.5

UN CAMÍ DE
VIDA PLENA

a la llum de la

PARAULA DE DÉU

Benaurança de l'

absurd

“Benaurats
els que ploren
i sofreixen

perquè seran
consolats”
(Mt 5, 4)

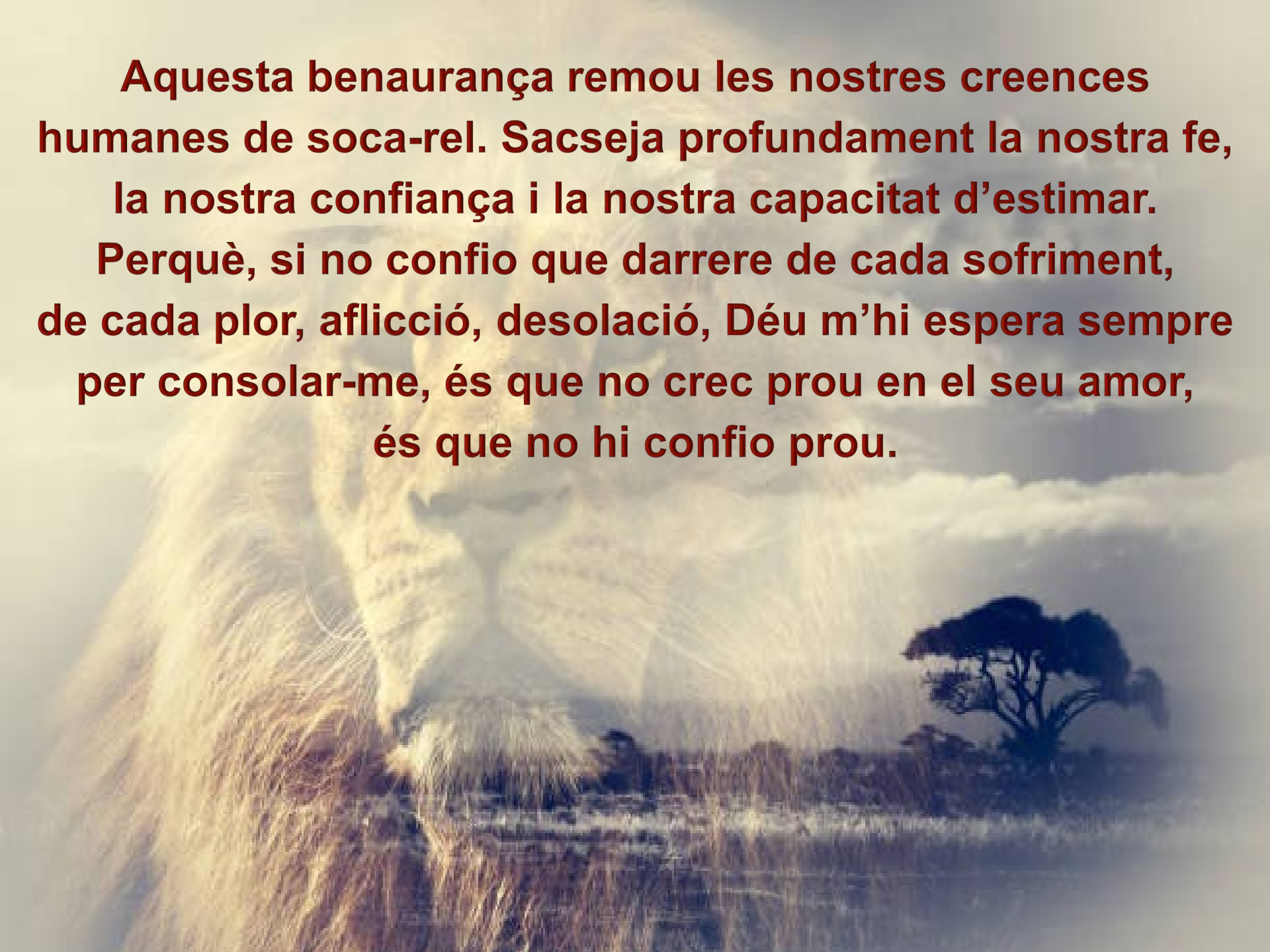

Idea central del text 1:

Amb el “discurs de la muntanya”, Jesús revoluciona la manera de pensar del ser humà. Una vertadera revolució. Amb aquesta benaurança sembla que Jesús ens fa una proposta absurda quan diu:

són benaurats

aquells que no ho són

Aquesta benaurança remou les nostres creences humanes de soca-rel. Sacseja profundament la nostra fe, la nostra confiança i la nostra capacitat d'estimar. Perquè, si no confio que darrere de cada sofriment, de cada plor, aflicció, desolació, Déu m'hi espera sempre per consolar-me, és que no crec prou en el seu amor, és que no hi confio prou.

La idea central d'aquesta benaurança és creure en el **consol de Déu**, **després d'abraçar cada sofriment**.
És molt fort el pas que ens proposa aquesta NE.
És un pas fonamental en el nostre camí espiritual.

Visquem-lo!

Jesús, ve al món per
realitzar la profecia d'Isaïes,
que anuncia l'hora en la qual
seran consolats aquells que
estan en el dolor:

**Els
afligits
seran
consolats**

Jesús sap que aquell que sofreix és afortunat, és benaurat perquè està més predisposat per acollir la seva Paraula i per tant, entrar en el seu Regne i sap que l'estat d'aflicció en el que es troba el nostre món, pot transformar-se, gràcies a Ell, en vida joiosa.

Gràcies a
ELL

Dirigint-se als afligits perquè pateixen, Jesús no té en ment una categoria concreta de sofriments, sinó que pensa en qualsevol que pateix, sigui adult o infant, home o dona, de qualsevol raça o latitud, per qualsevol causa: una desgràcia, una calamitat, una malaltia, la pèrdua d'una persona estimada o de béns materials o d'estimació; pensa en desil·lusions, en angoixes mudes del fons del cor... Jesús pensa en tothom i també en tu, si en aquest moment sofreixes.

Creus que
Jesús pensa en
tu?

Certament, usant el verb en futur, Jesús al·ludeix al temps en què els que hauran sofert, i sofert bé, Déu mateix “els eixugarà cada llàgrima dels seus ulls i ja no hi haurà la mort, ni el dol, ni la lamentació, ni cap afany” (Ap 21, 24). Tot això que tindrà lloc quan serà instaurat el seu Regne, suscita ja en el cor de l’home l’esperança que dissol el dolor. Per tant:

*Jesús ens parla
d’esperança, de fe,
de confiança en*

EII

Amb aquestes paraules, Jesús no pretén portar a qui és infeliç a la simple resignació prometent una compensació futura. Jesús pensa també en el present. Efectivament, el seu Regne, si bé de manera no definitiva, ja és aquí. La Trinitat ha fet estada al profund del cor de cada home. Per això la benaurança anunciada per Jesús, ja es pot verificar des d'ara mateix. Per verificar-la des d'ara mateix, hem de viure la unió amb la Trinitat que fa estada en el nostre cor. No podem verificar-la des de cap més altre lloc.

*La Trinitat fa
estada al nostre
cor*

Sant Bernat comenta:

“L'ànima creient busca a Déu mitjançant el desig i només la que el busca amb un desig vehement i està disposada a deixar totes les coses per córrer darrera el Verb, pot ser anomenada Esposa. Aquesta ànima es la que mereix la gràcia de les visites.

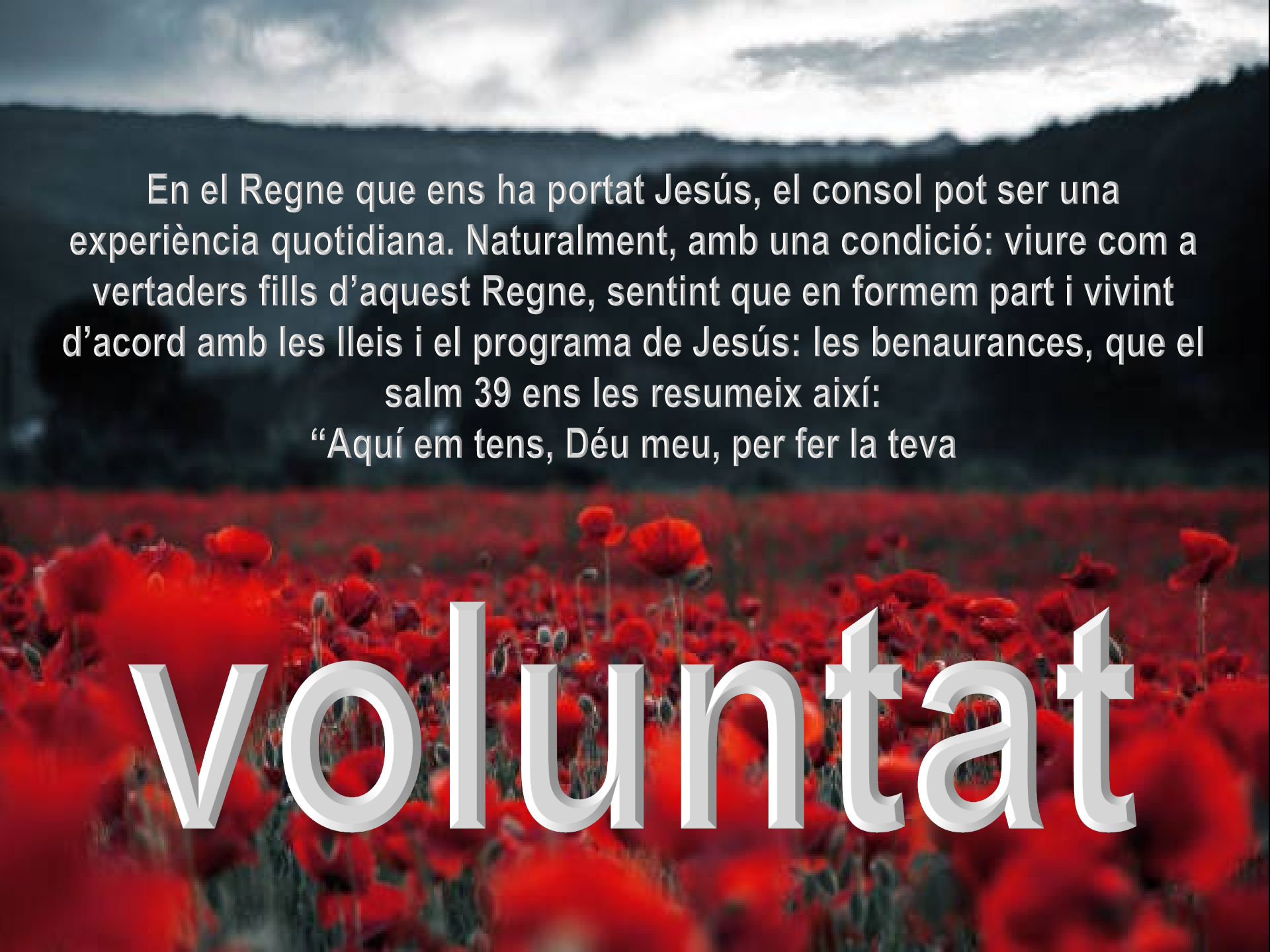
El Verb visita l'ànima amb diverses finalitats: per consolar-la, per reprendre-la, per purificar-la, per instruir-la, per unir-la a Ell. Així és com la persona progressa en la vida espiritual: gràcies a l'alternança entre presència i absència, entre visites de la gràcia i proves de la temptació. Amb aquesta alternança l'ànima Esposa va progressant en l'escola de la virtut. La visita de la gràcia l'impedeix de fallir i la temptació l'allunya de la supèrbia.

Que s'ocupi de les coses del món només per amor i per la teva voluntat i per a glòria teva”.

No ens cansem ni ens desanimem de progressar en el nostre camí espiritual. Fent junts el camí, ens ajudem i encoratgem a no defallir.
No oblidem que estem en aquest món per...

evolucionar

A field of vibrant red poppies stretches across the foreground, with dark green foliage interspersed among the flowers. In the background, a range of dark, silhouetted mountains rises against a sky filled with soft, white, and grey clouds. The overall scene is serene and natural.

En el Regne que ens ha portat Jesús, el consol pot ser una experiència quotidiana. Naturalment, amb una condició: viure com a vertaders fills d'aquest Regne, sentint que en formem part i vivint d'acord amb les lleis i el programa de Jesús: les benaurances, que el salm 39 ens les resumeix així:

“Aquí em tens, Déu meu, per fer la teva

voluntat

Jesús diu que els sofriments que ens arriben els hem d'acceptar com els ha acceptat Ell. Vol que tu agafis la teva creu, no que la odiïs, no que la rebutgis, no vol que te la treguis de sobre, sinó que la portis. Cal estimar-la. Vol que la carreguis bé sobre l'espatlla, és més, que la brandeixis com una bandera.

Aleshores, aquí es produeix el miracle del Regne: Déu et transforma el sofriment en càrrega més lleugera; sents que la pots portar, fins al punt de somriure enmig de llàgrimes. Sorgeix una tal força de dins teu, que no ve de tu, sinó d'Ell. Aleshores comprens per què Ell parla de ...

“jou lleuger i suau”

(Mt 11, 30)

La religió no és l'opi del poble com ha dit algú, que adorm per tal de no acollir el sofriment amb amor. Els sofriments poden romandre, però sorgeix una nova fortalesa que ens ajuda a portar les proves de la vida i ens permet ajudar els altres en els seus sofriments, a superar les proves, a veure-les, com les ha vist i acollit Ell, com a mitjà de

redempció.

Ara bé, tota aquesta fortalesa la trobem en el propi interior on la Trinitat hi vol fer la seva estada, com ens ho recorda i recomana Isabel de la Trinitat, amb la seva experiència mística.

**Meditem el
que ens
diu:**

“Voldria sepultar-me, per dir-ho d’alguna manera, en el fons de la meva ànima a fi de perdre’m en la Trinitat que hi viu, per transformar-me en ella.

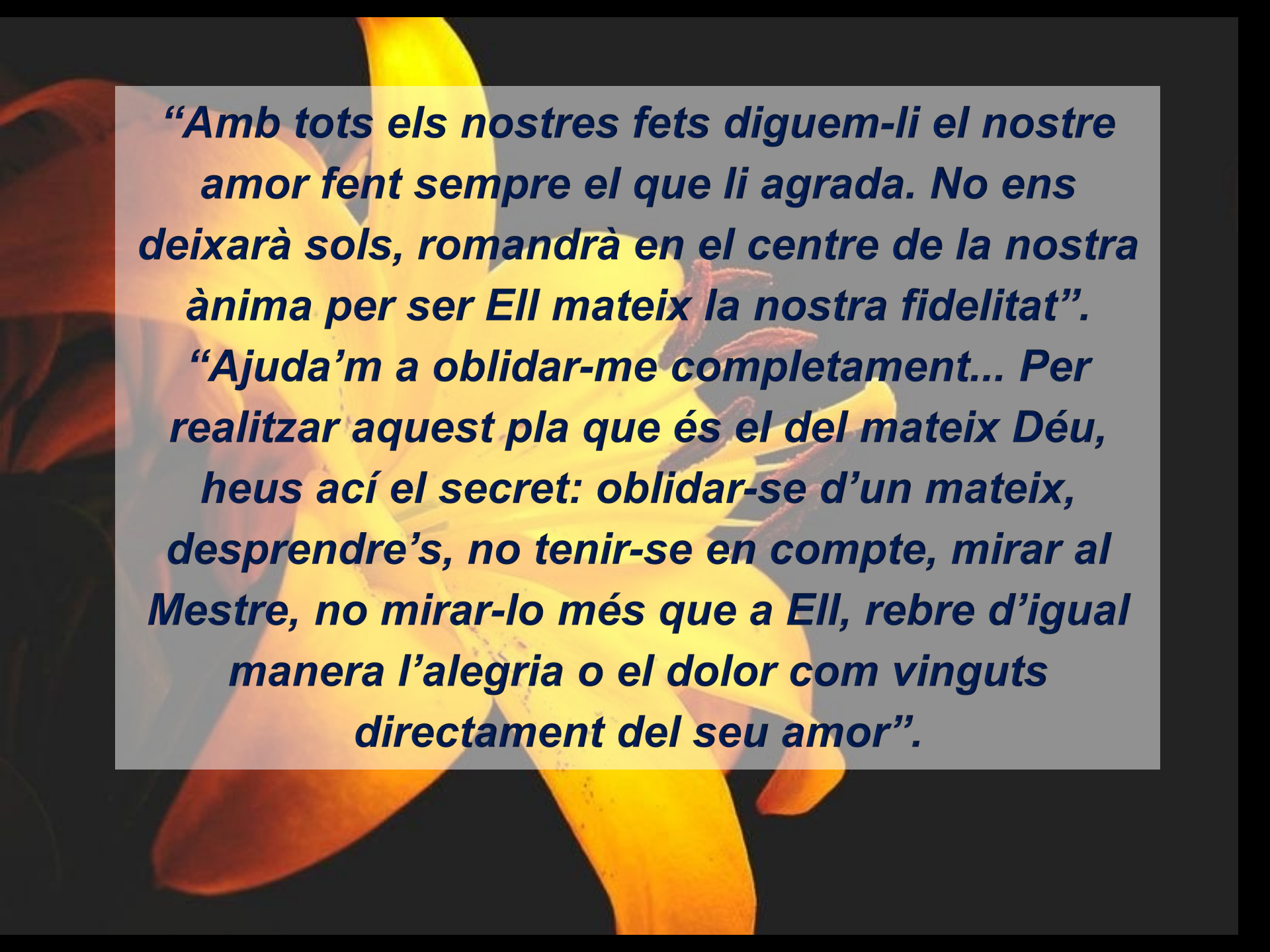
Aleshores seré de veritat Isabel de la Trinitat”.

(seré de veritat (posa-hi el teu nom).

“Tota la Trinitat reposa en nosaltres... Que sigui la nostra clausura, que la nostra vida transcorri allí, també la meva. Sóc Isabel de la Trinitat (posa-hi el teu nom), és a dir, Isabel (el teu nom) que desapareix, que es perd, que es deixa envair per tots TRES”.

“Amb tots els nostres fets diguem-li el nostre amor fent sempre el que li agrada. No ens deixarà sols, romandrà en el centre de la nostra ànima per ser Ell mateix la nostra fidelitat”.

“Ajuda’m a oblidar-me completament... Per realitzar aquest pla que és el del mateix Déu, heus ací el secret: oblidar-se d’un mateix, desprendre’s, no tenir-se en compte, mirar al Mestre, no mirar-lo més que a Ell, rebre d’igual manera l’alegria o el dolor com vinguts directament del seu amor”.

El P. Pio li deia en una carta a una seva filla espiritual:

“Jesús nen t'inspiri cada dia més amor al sofriment i més menyspreu al món... M'alegro de la manera d'actuar de la gràcia en tu; i, alhora que em congratulo amb tu, m'uneixo també a tu en beneir la pietat divina per tanta predilecció com et manifesta. Per tant, eixampla el teu cor i deixa que el Senyor obri lliurement. Obre la teva ànima al Sol diví i busca que els seus raigs benèfics dissipin d'ella les tenebres amb què l'enemic sovint la va enfosquint”.

Potser el més difícil d'aquestes situacions és mantenir la confiança, la fe en l'amor de Déu; creure que portant la pròpia creu, acceptant el sofriment que ens acarona a cada moment, experimentarem el consol de Déu. Una forta motivació pot ser:

accepto participar en la redempció de Jesús, col·laboro amb Ell, a salvar ànimes.

Junts, col.laborem a elevar el nivell de consciència de la nostra humanitat:

Equivalencia de los niveles de energía

Un individuo en el nivel 700	contrarresta	70.000.000 de personas bajo el nivel 200
Un individuo en el nivel 600	contrarresta	10.000.000 de personas bajo el nivel 200
Un individuo en el nivel 500	contrarresta	750.000 de personas bajo el nivel 200
Un individuo en el nivel 400	contrarresta	400.000 de personas bajo el nivel 200
Un individuo en el nivel 300	contrarresta	90.000 de personas bajo el nivel 200
Doce individuos en el nivel 700	equivalen a	Un avatar a 1000

Com viure aquesta

benaurança

en la societat en què vivim?

Em sento afortunat quan sofreixo? Segons respongui, sabré si estic en la mentalitat de l'ego o en la mentalitat del Ser. Si acullo la Paraula de Déu, sóc afortunat...

Tinc la mentalitat de Jesús pel que fa al sofriment?

Sóc capaç de transformar l'aflicció en goig?

Què en penso del sofriment i com reaccio quan l'experimento?

El consol enfront del sofriment, és per a mi ja una experiència quotidiana?

Si encara no ho és, què m'indica la manca de consol davant el sofriment?

Ens animem a fer l'experiència d'Isabel de la Trinitat? Meditem-ho!

Ens animem a canviar la mentalitat de l'ego sobre el sofriment?

De què tenim por?

“EL SOFRIMENT ÉS
CONSEQÜÈNCIA DE
POSICIONAMENTS DE
L’EGO = resistències”

(Hawkins)

Hawkins insisteix contínuament en els posicionaments de l'ego com a font de sofriment. Hem de conèixer quins són els posicionaments de l'ego des dels quals encara vivim i deixem que condicionin la nostra vida, la nostra felicitat. El problema el tenim en la ment. Com deixem que la ment gestioni la nostra vida quotidiana mitjançant posicionaments que ens ocasionen molt de sofriment?

La ment és el problema

Quan sofrim, no sabem què fer amb el sofriment. En canvi si aprenem a ser “observadors quàntics de la nostra ment”, sabrem com gestionar sanament qualsevol tipus de sofriment. És tant senzill com comprendre l’explicació científica i pràctica que ens ofereix Hawkins i practicar-la. Afirma:

“Si examinem el mapa de la consciència, és fàcil veure per què la ment és més poderosa que el cos. El camp d’energia de la raó (que calibra 400), amb les seves creences i conceptes mentals, és més poderós que el camp energètic del cos físic (que calibra 200). Per tant, el cos sempre expressa les creences conscients o inconscients que tenim en la ment, en forma de pensaments negatius o positius; sabent que els negatius ens generen sofriment, podem decidir desplaçar-los mitjançant pensaments positius.”

La nostra predisposició a acceptar creences negatives (posicionaments) depèn, en primer lloc, de quanta negativitat retinguem. Per exemple, una ment positiva es negarà a acceptar pensaments negatius i els rebutjarà per considerar-los falsos. No admetrà idees negatives comunament acceptades en la nostra societat. Sabem con n'és de fàcil vendre-li a una persona temerosa autocondemna, sentiments de culpa, por...

La personalitat que ha deixat anar les energies negatives subjacents a la culpa inconscient i a la por, no té una ment temorosa. El pensament és poderós, perquè té una vibració d'alta freqüència. En realitat, un pensament només és una cosa, té un patró de conducta. Quanta més energia li donem, més poder té per manifestar-se físicament.

El sofriment es produeix a nivell del pensament i la intenció. La física quàntica ha demostrat que l'observació influeix en les partícules subatòmiques. I la investigació clínica demostra el poder de la ment sobre el cos (i sobre la fabricació de sofriments)".

QUAN SOFRIM, HEM DE
DIFERENCIAR EL PUNT DE
VISTA EMOCIONAL DE
L'ESPIRITUAL

HAWKINS ENS ACONSELLA:

“DEMANA UN MIRACLE”

“La gent sol usar una excusa com “Bé, em sento així”. Usen una sortida emocional. Per què has fet això? “Bé, perquè em dona la gana”. Aquesta és la gran excusa. Aquest és el punt de vista emocional. Quin és el teu punt de vista espiritual? “Bé, el meu punt de vista espiritual és quelcom diferent”. P.e.: “No vull ser esclau de l’ego i de les seves emocions”. No oblidis que l’ego, (base de la ment), és el nen. Quan parles d’emocions, sovint estàs parlant del nen interior i no de l’adult interior”.

“Aquells de vosaltres que heu fet Un Curs de Miracles, sabeu que això, en si mateix, ja és un miracle. El fet de demanar un miracle, sovint, ja produeix el miracle. P.e.: No trobes una cosa, no tens ni idea d'on és, la ment està completament en blanc i li demanes a l'Esperit Sant: “On és això o allò”. Te n'oblides i vas a l'altra habitació i res, però de sobre et ve a la ment, no per lògica: “Ho he deixat al prestatge del bany o en el de la cuina”.

Demana un miracle.

La gent no sap què és un miracle. Sovint, un miracle és simplement el re enquadrament, especialment del temps. P.e.: La curació és de l'esperit i pot o no manifestar-se físicament degut a factors kàrmic i a condicions locals”.

Si hem llegit els 50 principis sobre què són els miracles, haurem pogut meditar-los. Tant de bo creiem i aprofitem la gràcia del miracle per avançar en el nostre camí espiritual.

<https://youtu.be/QcEB4XK8bG0>

DUES PROPOSTES PER AFRONTAR EL SOFRIMENT DE FORMA SANA

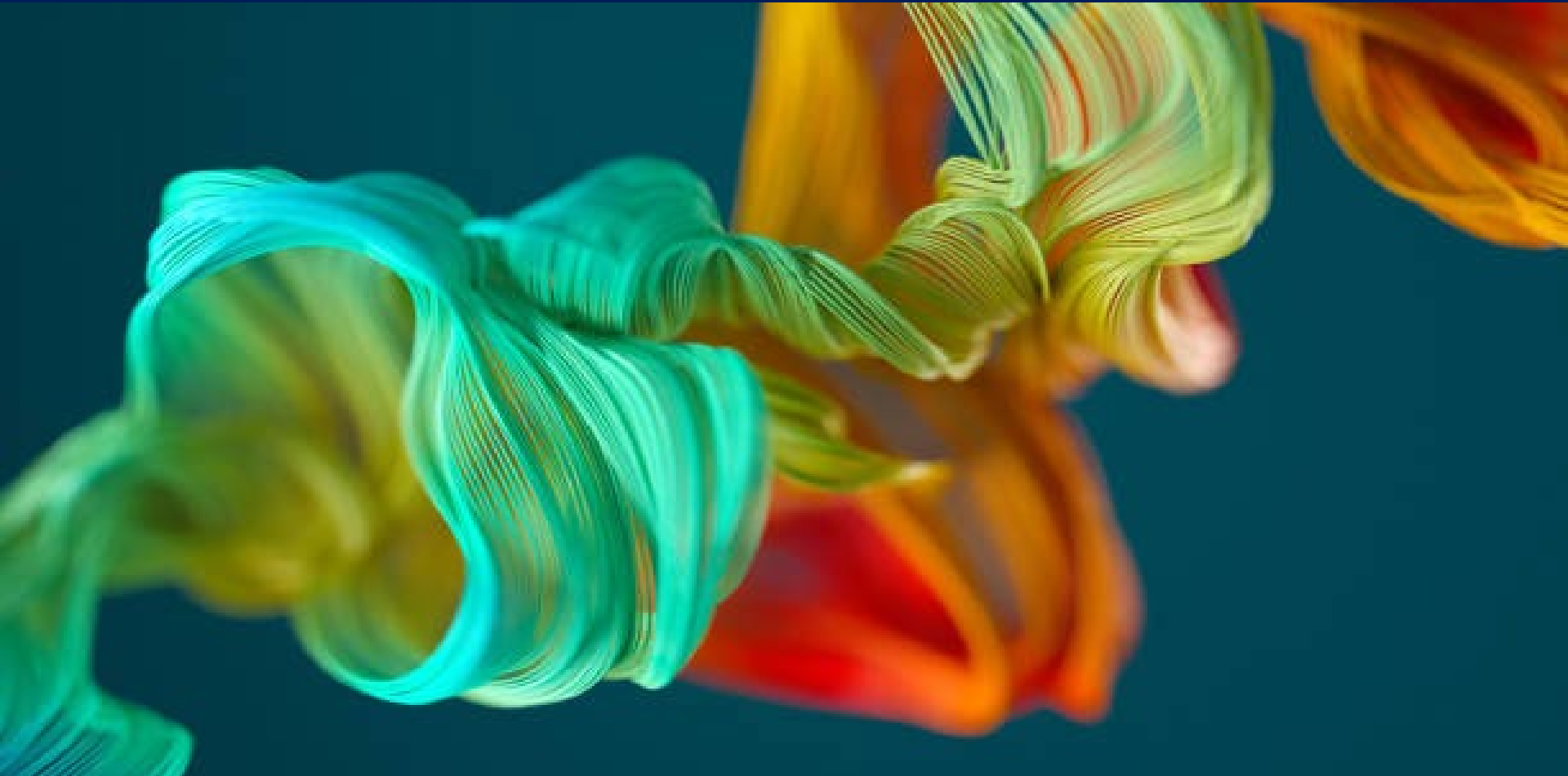
- Des de la dimensió espiritual: Abraçant-lo per amor a Jesús i per amor al pròxim.
- Des de la dimensió psicològica: Desprenent-nos dels posicionaments de l'ego que és qui ens els fabrica.

En el text 1, Jesús ens proposa un canvi de mentalitat pel que fa a la nostra percepció del sofriment i la manera que cadascú hem après de gestionar-lo. Generalment el defugim, el neguem, el rebutgem, amb la qual actitud, encara sofrim més. La proposta de Jesús queda explicada en el text 1.

En el text 2, Hawkins ens proposa un treball molt pràctic i concret: **convertir-nos en observadors quàntics**. Hem d'experimentar les dues propostes. Depenent del nivell de consciència en el que vivim, practicarem més una que l'altra. La proposta de Hawkins és complementària a la proposta de Jesús. No s'exclouen, ans es complementen.

Com convertir-nos en observador quàntic?

Observant els pensaments que ens venen a la ment.

Desplaçant els negatius amb pensaments positius. Hawkins ens proposa: “transcendir la identificació amb el jo; desprendre-nos de tots els posicionaments mentals. Per això, s’ha d’estar disposat a “sacrificar” (o com ens proposava al dia passat, en Josep Mª Sunyer: canviar els verbs “renunciar” i “sacrificar” pel verb “DESPLAÇAR”) davant Déu, per amor i humilitat, tots els trets i hàbits mentals, i només es pot assolir una humilitat radical, restringint els pensaments i les opinions de l’ego a la seva veracitat verificable.

Exactament això és el que significa estar disposat a desprendre's de totes les suposicions del pensament.

Si s'insisteix en aquest despreniment, les vanitats desapareixen com a vertaderes i passen a veure's com a fonaments d'errors, de falsedat. Com a últim i gloriós estrèpit, un s'adona que la ment no “sap”, no “coneix” res en realitat”.

Per això, cal practica insistentment aquest mantra:
“Per mi mateix, Senyor, la meva ment no sap, no coneix res”.

Un altre mantra que cal practicar és aquest:

RES REAL POT SER AMENAÇAT.

RES IRREAL EXISTEIX.

EN AIXÒ RADICA
LA PAU DE DÉU.

És a dir, cap pensament negatiu de la ment, pot amenaçar-me,
cap pensament negatiu por generar-me sofriment. Per què?
Perquè qualsevol pensament negatiu, per la seva pròpia
naturalesa és fals. Observa i medita què diu
Un Curs de Miracles:

“La manera d’escapar del conflicte (del sofriment) que sorgeix de dos sistemes de pensament que s’oposen entre sí (el Ser i l’ego) consisteix clarament en escollir un i abandonar l’altre. Si t’identifiques amb el teu sistema de pensament, la qual cosa és inevitable, i acceptes dos sistemes de pensament que estan en tota desacord, és impossible gaudir de pau.

Si ensenyes ambdós sistemes, que és el que probablement faràs mentre acceptis els dos, estaràs ensenyant conflicte i també aprenent-lo. Malgrat això, tu desitges pau, doncs, contràriament, no hauries invocat la Veu de la Pau perquè t’ajudi. La seva lliçó no és dement, però el conflicte sí.

“Entre la cordura i la demència no hi pot haver conflicte. Només una d’elles és veritat i, per tant, només una d’elles és real. L’Esperit t’ensenya que la veritat la va crear Déu, i la teva decisió (la de l’ego) no la pot alterar en absolut. A mesura que comencis a comprendre el seré poder de la Veu de l’Esperit Sant y la Seva perfecte consistència, la teva ment s’adonarà que estàs tractant de revocar una decisió que es va prendre irrevocablement per tu”.

La veritat la va crear

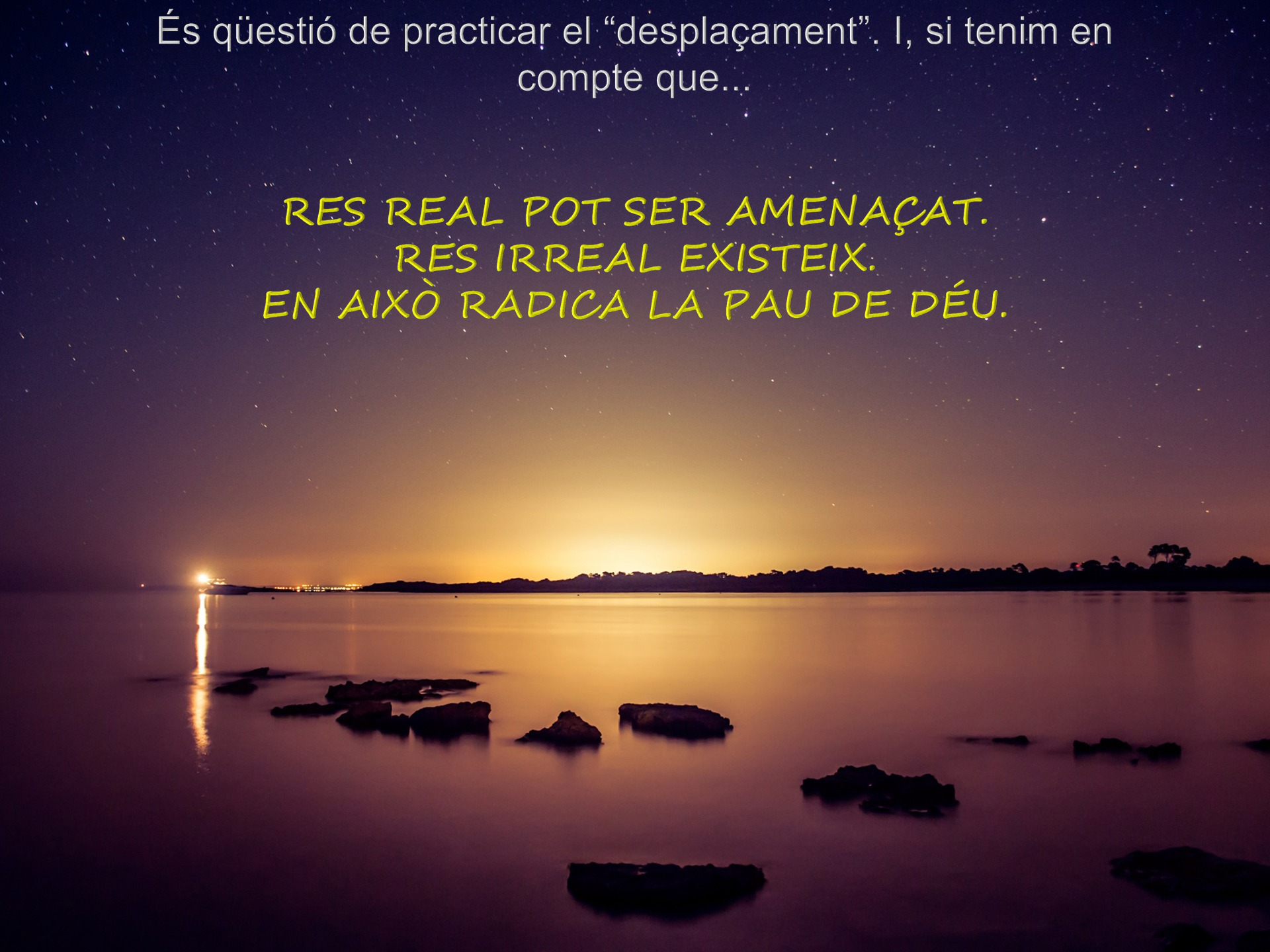
Déu

“Per això et suggereixo que et recordis a tu mateix de permetre que...

...l'Esperit Sant
decideixi a favor de
Déu per tu.

És qüestió de practicar el “desplaçament”. I, si tenim en compte que...

RES REAL POT SER AMENAÇAT.
RES IRREAL EXISTEIX.
EN AIXÒ RADICA LA PAU DE DÉU.

Si només el sistema de pensament de l'Esperit Sant és real, cap altre sistema el pot amenaçar. Si m'ho crec, viuré el sofriment com un acte de purificació i de predilecció per part de Déu.

Si el sistema de pensament de l'ego és fals, i, per tant, irreal, aquest sistema no existeix. Si m'ho crec, deixaré de rebotar-me en pensaments de l'ego com si fossin reals.

En conseqüència, si l'únic pensament real és el de l'Esperit Sant, el pensament que Jesús ens dona amb aquesta benaurança, és real. Si el visc com a real, en això radica la pau de Déu i viuré el sofriment amb pau.

**L'únic pensament
real és el de
l'Esperit Sant.**

Compartim?

1. Comparteix amb el grup quina frase has escollit per fer la LECTIO
2. Comparteix amb el grup quina frase has repetit com un mantra, en fer la MEDITATIO
3. Comparteix amb el grup el diàleg que has mantingut amb Déu en la teva ORATIO
4. Comparteix amb el grup què t'ha aportat de positiu d'aquesta NE

Som-hi!

